

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. G.**, nar. ..., státní příslušnost Ukrajina, trvalý pobyt S., t.č. Zařízení pro zajištění cizinců B. – J., proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, odbor cizinecké policie**, se sídlem Nádražní 2, 306 28 Plzeň (dále jen **PCŘ**), v řízení o žalobě ze 24.4.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 č.j. X o *prodloužení lhůty zajištění za účelem správního vyhoštění*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 č.j. X s e z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 24.4.2013 doručenou zdejšímu soudu dne 26.4.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 č.j. X, které mu bylo doručeno dne 12.4.2013 (kopie napadeného rozhodnutí byla připojena) a závěrem navrhl vydání rozsudku, jímž bude napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. Dle žalobce nebyly dány důvody pro jeho zajištění a nejsou splněny ani podmínky pro jeho trvání, když podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, tudíž nejsou dány důvody k zajištění, protože správní vyhoštění není v současné době proveditelné. Z odůvodnění není ani patrné, že se správní orgán obrátil na Krajský soud v Praze, aby zjistil, kdy bude pravděpodobně rozhodnuto o jeho žalobě a zda tudíž odpadne překážka bránící výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění. Také uvedl, že má přítelkyni H. Z., která má trvalý pobyt v České republice (dále jen **ČR**) - dle policie, osoba takového jména nemá v ČR povolen pobyt, ale nebrala v úvahu transkripci jmen z ukrajinského jazyka, neboť by zjistila, že přítelkyně žije v Plzni, kde by se zdržoval po dobu řízení o udělení mezinárodní ochrany. Domnívá se proto, že byl rozhodnutím zkrácen na svých právech a obrací se na soud, když*

správní orgán nepřezkoumal řádně důvody pro jeho zajištění, které nebyly dány a nejsou splněny ani podmínky pro jeho trvání, a také při aplikaci § 124 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR, v platném znění (dále jen **zákon o pobytu**), překročil meze správního uvážení.

*Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 8. dubna 2013 č.j. X, které nabylo právní moci dne 12.4.2013, bylo rozhodnuto tak, že se podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu doba zajištění za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím PČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru cizinecké policie ze dne 21.ledna 2013 pod č.j. X, dle § 125 odst. 1 zákona o pobytu prodlužuje o 60 (šedesát) dní. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná citovala § 124 odst. 1 písm. b), c), d) a § 125 odst. 1 zákona o pobytu a konstatovala, že dne 21.1.2013 vydal správní orgán pod č.j. X rozhodnutí o zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b), c), d) zákona o pobytu a v souladu s § 124 odst. 3 téhož zákona byla stanovena doba trvání zajištění na 45 dnů tak, aby bylo vycestování uskutečnitelné v době trvání zajištění (*požádán zastupitelský úřad Ukrajiny o vydání náhradního cestovního dokladu žalobci*). Dále bylo uvedeno bez bližšího upřesnění, že zajištění bylo prodlouženo o 40 dnů před uplynutím lhůty pro zajištění, protože žalobce dne 23.1.2013 učinil prohlášení o mezinárodní ochraně č.j. X a zahájené řízení o azylu bylo zamítnuto jako zjevně nedůvodné až 22.2.2013, do té doby nemohly být realizovány úkony potřebné k vydání náhradního cestovního dokladu a k výkonu správního vyhoštění, přičemž proti zamítnutí byla podána žaloba ke Krajskému soudu, která byla přijata dne 13.3.2013. Stanovená doba se prodlužuje, neboť se nepodařilo správní rozhodnutí realizovat a správní vyhoštění není možné realizovat v době trvání žaloby dodané dne 13.3.2013 ke krajskému soudu na zamítnutí žádosti o azyl a žalobě byl přiznán dne 18.3.2013 odkladný účinek, proto bylo rozhodnuto o prodloužení doby zajištění o 60 dnů i s ohledem na obvyklou délku vyřizování žalob u příslušného soudu; nastanou-li skutečnosti uvedené v § 127 zákona o pobytu, bude zajištění bezodkladně ukončeno.*

Po doručení žaloby žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 16.5.2013 navrhla zamítnutí (žaloby) mimo jiné proto, že jednala v souladu s platnými zákony, především v souladu se zákonem o pobytu, jenž implementoval Směrnici Evropského parlamentu a rady 2008/115/ES ze dne 16.12.2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (*dle § 164 odst. 1 písm. v) zákona o pobytu odbor cizinecké policie rozhoduje o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění, zajištění podle § 124b nebo za účelem plnění závazků vyplývajících z mezinárodních smluv*); rozhodnutí řádně odůvodnila, takže neporušila § 68 odst. 3 správního řádu (tj. zákon č. 500/2004 Sb.) v něm citovaný a také zdůraznila, že vydání rozhodnutí o prodloužení doby zajištění o 60 dnů je zcela přiměřené uvedeným důvodům zajištění (*vydání náhradního cestovního dokladu a žalobcem podaná žaloba u krajského soudu proti zamítnutí jeho žádosti o mezinárodní ochranu*), ani nedošlo k překročení lhůty dle § 125 odst. 1 zákona o pobytu (doba zajištění nesmí překročit 180 dnů). K argumentaci žalobce, že má na území přítelkyni s trvalým pobytem H. Z., žalovaná zdůraznila, že do Protokolu o vyjádření účastníka správního řízení sepsaného dle § 18 odst. 1 správního řádu (*dne 21.1.2013*) žalobce uvedl, že má na území manželku H. Ž., s trvalým pobytem na území, ale tato osoba nebyla v evidencích PČR a ani v Registru obyvatel nalezena a je zde předpoklad, že jde o osobu, která nemá na území povolen žádný druh pobytu, nebo o osobu, jejíž existence a totožnost jsou smyšlené (viz úřední záznam č.j. X), v žalobě proti rozhodnutí o zajištění však uvedl

přítelkyni H. Z., což je v rozporu s prvotním tvrzením. (*Žalovaná zaslala vyjádření kromě soudu i žalobci.*)

Ze zaslané kopie *správního spisu žalované* (originál spisu se nachází u Nejvyššího správního soudu z důvodu podání kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 17A 5/2013-27) soud zjistil, že rozhodné skutečnosti uvedené ve vyjádření žalované ze dne 16.5.2013, jež však není součástí napadeného rozhodnutí, zcela odpovídají obsahu spisu, přičemž ve vyjádření je uvedeno více rozhodných skutečností než v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 8.4.2013. Z dále uvedených listin bylo zjištěno zejména následující:

* Dne 21.1.2013 bylo žalobci předáno písemné oznámení o zahájení správního řízení č.j. X z téhož dne; uvedeného dne s ním byl sepsán „Protokol o vyjádření účastníka správního řízení sepsaný dle ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu“, v němž uvedl i údaje o své manželce H. Ž.

* Dle vyžádaného „*Závazného stanovisko k možnosti vycestování cizince* Ministerstva vnitra ČR“ ze dne 21.1.2013 je vycestování žalobce na Ukrajinu možné.

* Dne 21.1.2013 bylo vydáno napadené *rozhodnutí žalované datované 21. ledna 2012 (zřejmá písařská chyba) č.j. X*, které bylo téhož dne doručeno žalobci a nabylo i právní moci i stalo se vykonatelným; z úředního záznamu z uvedeného dne ohledně poučení žalobce týkajícího se vyrozumění příbuzné osoby je zřejmé, že nemá příbuzného s povoleným pobytem na území ČR; dle úředního záznamu rovněž z 21.1.2013 vyplývá, že prověrkou v dostupných evidencích a informačních systémech nebyla osoba uvedená žalobcem, tj. manželka H. Ž., st. přísl. Ukrajina, ani osoba podobných dat nalezena, tudíž tato osoba neexistuje, nebo nemá na území ČR povolen žádný druh pobytu. (*Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, která byla shora uvedeným rozsudkem č.j. 17A 5/2012 ze dne 20.3.2013 zamítnuta.*)

* Dle hlášení ze dne 22.1.2013 byl žalobce do Zařízení pro zajištění cizinců Bělá Jezová umístěn uvedeného dne.

* *Rozhodnutím č.j. X ze dne 22.1.2013* bylo žalobci uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a písm. c) bod 1 a 2 zákona o pobytu a doba, po kterou mu nelze uložit vstup na území členských států EU, byla stanovena v délce 5 let (*právní moc 29.1.2013*).

* Podle *hlášení Odboru azylové a migrační politiky MV ČR ze dne 22.2.2013* bylo dne 20.2.2013 předáno žalobci rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. f) – zamítá se jako zjevně nedůvodné a dnem převzetí nabylo právní moci.

* *Z rozhodnutí žalované ze dne 5.3.2013 č.j. X*, které nabylo téhož dne právní moci, vyplývá, že jím byla prodloužena o 40 dní doba zajištění za účelem správního vyhoštění dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu stanovená rozhodnutím žalované ze dne 21.1.2013.

* *Rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013* o prodloužení doby zajištění žalobce o 60 dnů napadené v této věci žalobou nabylo právní moci dne 12.4.2013.

* *Z dokladů o provedených lustracích (naposledy 16.5.2013) ohledně manželky či přítelkyně žalobce shora uvedených údajů vyplývá, že v dostupných evidencích a informačních systémech nebyla nalezena ač dle žalobce má v ČR povolen trvalý pobyt.*

* *Z úředního záznamu ze dne 30.4.2013 vrchního komisaře PČR, ředitelství služby cizinecké policie, odbor výkonu služby, oddělení bytového režimu cizinců, skupina zjišťování totožnosti a ENO pouze vyplývá, že k požadavku ohledně stádia přípravy realizace správního vyhoštění žalobce bylo prostudováním spisového materiálu zjištěno, že je zajištěn*

v ZZC B. J., přičemž s ním bylo dne 5.2.2013 zahájeno řízení o udělení azylu, které do současné doby nebylo pravomocně ukončeno – žalobce podal žalobu, která má odkladný účinek a z tohoto důvodu nelze přistoupit k vlastní realizaci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie (dále jen *EU*).

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu, rozhoduje s účinností od 1.1.2012 ve věcech rozhodnutí o správním vyhoštění, o povinnosti opustit území, o zajištění cizince, o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo v nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Soud rozhodl v této věci bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 2 s.ř.s. s ohledem na § 172 odst. 5 zákona o pobytu, když žalobce ani žalovaná nepožadovali jednání k rozhodnutí o věci. Soud také připomíná, že při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (8.4.2013), a přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), jestliže je přezkoumatelné (splňuje podmínky stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu).

V projednávané věci se jedná o problematiku zajištění cizince dle § 124 odst. 1 písm. b), c) a d) zákona o pobytu, podle něhož je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění; cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění a závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování.

Na řízení o zajištění cizince podle § 124 se v souladu s § 168 zákona o pobytu vztahují ustanovení části druhé a třetí správního řádu, tedy ustanovení o správním řízení. Proto je třeba v odůvodnění správního rozhodnutí o zajištění cizince uvést ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se

správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody (§ 125 odst. 1 zákona o pobytu).

Nezpochybnitelným právem každého státu je stanovit si podmínky, za nichž je umožněn cizincům vstup na jeho území a v případě jejich porušení pak dochází k sankcím v souladu s příslušnými zákony, přičemž v ČR se jedná hlavně o zákon o pobytu.

Ani nadále nelze dospět k závěru, že současné znění § 124 (odst. 1 písm. b)) zákona o pobytu cizinců by cokoli měnilo na tom, že zajištění cizince je i nadále institutem zcela mimořádným, k němuž je možné přistoupit pouze výjimečně. Stanoví-li zákon o pobytu, že je možné cizince zajistit v případě existence nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, nelze uvedené vykládat pouze tak, že k zajištění postačí toliko hypotetická hrozba maření nebo ztěžování výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění. Hypotetická hrozba je totiž dána v podstatě kdykoli a u kohokoli. S tímto odůvodněním by mohlo být přistoupeno k zajištění každého cizince, který zavedl důvod pro zahájení řízení o správním vyhoštění. Uvedený zákon však nestanoví, že je možné zajistit cizince již pouze z důvodu zahájení řízení o jeho správním vyhoštění, ale naopak výslovně v § 124 odst. 1 písm. b) stanoví, že *se tak může stát teprve v případě existence nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění*. Hrozba tudíž musí být reálná nikoli pouze hypotetická, musí být odůvodněna konkrétními skutkovými zjištěními, která musí s velkou mírou pravděpodobnosti svědčit tomu, že cizinec bude mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění.

Takové požadované reálné skutečnosti v případě žalobce zjištěny byly, jak vyplývá ze shora uvedeného rozhodnutí žalované vydaného dne 21.1.2013, ale s datem 21. ledna 2012 č.j. X, kdy bylo rozhodnuto o zajištění žalobce, když doba trvání zajištění byla stanovena na 45 dnů, která poté byla rozhodnutím ze dne 5.3.2013 č.j. X prodloužena o 40 dní za účelem správního vyhoštění dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu a následně ještě prodloužena o 60 dní napadeným rozhodnutím ze dne 8.4.2013.

Přezkoumáním napadeného rozhodnutí žalované však soud zjistil, že není zejména v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož dle odst. 2 (věta první) a 3 se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje soud ex offio, přičemž nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce namítal nepřezkoumatelnost; dojde-li soud k závěru, že je nepřezkoumatelné napadené správní rozhodnutí, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek

Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 359/2004). *Za tohoto stavu se soud věcně nezabýval námitkami žalobce uvedenými v žalobě.*

Napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 je nepřezkoumatelné, přičemž jeho nesrozumitelnost způsobující vady řízení spočívá v tom, že ve výroku rozhodnutí je uvedeno pouze rozhodnutí ze dne 21.1.2013 shora uvedeného č.j. a nikoliv i rozhodnutí ze dne 5.3.2013, jímž byla také prodloužena doba zajištění žalobce, tudíž nebyla dále prodloužena jen původně stanovená doba zajištění. Odůvodnění napadeného rozhodnutí také neobsahuje konkrétní důvody: 1) není vůbec specifikováno rozhodnutí, jímž došlo k prodloužení doby zajištění o 40 dnů; 2) není ani uvedeno, kterého dne a u kterého krajského soudu byla podána žalobcem žaloba ohledně azylu, pod jakou spisovou značkou je řízení vedeno, přičemž údaj o přiznání odkladného účinku žalobě dne 18.3.2013 není postačující. Ve správním spisu shora citovaný založený úřední záznam vrchního komisaře PČR ze dne 30.4.2013, který neobsahuje v podstatě žádné konkrétní skutečnosti, pochází až z doby po vydání napadeného rozhodnutí a je tedy otázkou, z jakého zdroje byly čerpány skutečnosti uvedené v odůvodnění rozhodnutí ohledně azylového řízení, jelikož v předloženém správním spisu založeny nejsou žádné písemnosti týkající se uvedeného (§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.).

S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti tvořící vady řízení rozhodl zdejší soud o *zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 8.4.2013 a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku)* dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. s tím, že se bude řídit právním názorem zdejšího soudu vyjádřeným v tomto rozsudku a poté vydá nové rozhodnutí, jímž bude realizovat tento rozsudek. Žalovaná si minimálně zajistí nezbytné podklady pro konkretizaci údajů ohledně řízení o azylu žalobce u příslušného Krajského soudu v Praze, jak vyplývá z žaloby v této věci, či zjistí jiné potřebné skutečnosti a poté vydá nové rozhodnutí, v jehož výroku budou uvedena všechna rozhodnutí, která již byla o prodloužení doby zajištění vydána jako předcházející a odůvodnění bude obsahovat všechny nezbytné skutečnosti (nelze také přehlédnout § 127 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je ve výroku *II. rozsudku* uvedeno, neboť žalobce měl sice ve věci úspěch, ale náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. května 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně